

6. Correlativarum autem enunciationum relatio varia esse potest; aut simpliciter determinativa, aut consecutiva. Consequentiam si ponis, ea aut a tempore pendet, aut insita est in alio quodam nexu caussali. Exemplum quod posui Hitopadesae determinativae est correlationis, quod videbis, si in unam sententiam ista verba contraxeris: आत्मपरित्यागकृतं आश्रितानां रक्षणं न संमतमस्ति। *Casum* itaque induit relativa sententia, in unum complexum mutata, eum, qui a principali enunciatione postulatur. Idem valet de conditione caussali. Si exemplum e Rameide supra prolatum in unam compositam quidem, sed Indis minime inusitatam notionem mutaberis, dicere debebis: कैकेयीराज्यभावे, i. e. posito hoc, Ceceidos esse regnum. Locativus enim consequentiae in tali iunctura ab Indis usurpatur, et adderet, ut istam enunciationem enarraret, interpret indigena सति.

7. Quae quum ita sint, coniicio, particulam यदि esse locativum voculae यद्, non pronominis relativi, sed coniunctionis यद्, quae relationi totius enunciationis ad aliam indicandae inservit (§. 5.); et locativo quasi positas esse in lingua Sanscrita enunciationes, quae conditionem यदि praemissam sibi habeant. Affines autem quum sint relativae sententiae determinativae et consecutivae, utrumque genus iungi potest, uti Man. VIII, 388. ऋत्विजं यस् त्वज्ञेयादयो याज्यं चत्विक् त्वज्ञेयदि। शक्तं कर्मण्यदुष्टं च तयोर्दण्डः शतं शतं ॥

8. Hoc autem si datur, non videam rationem, cur minus de coniunctione यदा possit statui, eam esse instrumentalem eiusdem voculae. De tempore enim elapso aut elapsuro aut per cuius evolutionem aliquid fit, instrumentalem Sanscritice poni, quis nescit. Scio equidem दा posthac in affixi naturam abiisse et suffigi pronominalibus vocibus, quarum nullum est neutrum in द्, ut नित्यदा, सर्वदा; at enim vero de origine heic loquor et non de serioribus linguae formationibus. Vestigia antiquioris usus, यद् pro यदि et यदा usurpandi, in Vedis nullus dubito, quin inventuri simus, quum primum eos ROSENII nostri industria in lucem prolatos nocturno atque diurno studio terere nobis fuerit concessum. Unus est in brevi quo uti possumus specimine locus p. 10: यद् ईमह त्रितो दिव्युप ध्यातेव धमति शिश्रीते ध्यातरी यथा। »quum semetipsum undecunque sub divo, faber veluti, adflat (ignis), candescit tanquam coram fabro.« Ubi यद् pro यदा est.

9. Interest igitur inter particulas यदा et यदि, ut illa ponatur, si a tempore pendeat actionis conditio, haec, si aut nulla habeatur temporis ratio, aut alia accedat actionum invicem a se pendentium conditio. Exempla considerate haec: Man. VII, 174. यदा परबलानां तु गमनीयतमो भवेत्। तदा